

"IK MOET GEWOON WETEN HOE DE STERRENWERELD ERUIT ZIET"

Portret van Inge Jager

Een ideale loopbaan? Die ziet er volgens Inge de Jager niet veel anders uit dan haar huidige loopbaan. En een betere planning of meer ambitie? Inge doet naar eigen zeggen continue leuke dingen; zij heeft niks laten liggen en nergens spijt van. Een beter salaris was welkom geweest. En misschien toch ook meer vrije tijd. Want zij geeft niks om dromerijen over werken tot je er bij neer valt en dan met pensioen. Je moet nu leven zoals je wilt, je ambitie niet verplaatsen naar de toekomst.

■ Inge Jager

De invulling van mijn vrije tijd bestaat voor een belangrijk deel uit veel bewegen, maar ook niks (hoeven) doen, creativiteit of fröbelen, lezen en reizen. Activiteiten waar ik niet per se een baan mee zou willen vullen, maar waar ik wel enorm veel plezier in heb. Maar al te vaak herken ik de neiging om de activiteiten om te zetten in een baan: het vele reizen leidde tot het begeleiden van groepen naar Zuid-Amerika, mijn schaatslessen wissel ik af met het onderrichten van een groep gevorderden en mijn interesse voor alles wat met bewustwording te maken heeft zet ik momenteel om in het verzorgen van trainingen communicatie. Als ik terug kijk op wat ik de afgelopen jaren allemaal heb gedaan, moet ik toch concluderen dat ik vooral heel veel variatie wil in een baan. Tot op heden heb ik deze variatie nog niet in een baan gevonden. Dit betekent dat ik nog regelmatig onbetaald verlof

opneem of als het echt niet anders kan neem ik gewoon ontslag.

VIJF INTERESSES

Ik ben begonnen op de sportacademie. Daarna werkte ik enkele jaren als 'gymjuf' in het bijzonder, openbaar, speciaal, lager en hoger onderwijs. Tijdens deze gymjaren heb ik een blauwe maandag sportmassage gegeven en ben ik een half jaar op reis geweest.

Het lied uit de film 'Cria cuervos' van Carlos Saura was voldoende om mij te doen besluiten een studie Spaans op te pakken aan de universiteit. Niet meer dan een 'hobby', die ik afsloot met een propedeuse bul. Omdat het lesgeven me toch in het bloed zit, heb ik vervolgens de overstap gemaakt naar de lerarenopleiding. Tijdens deze opleiding en al het andere het werk, gaf ik ook nog Spaanse les in het buurthuis. Rond mijn dertigste heb ik

mijzelf de vraag gesteld hoe ik nu eigenlijk in de arbeidsmarkt stond. Dit had als resultaat dat ik een HEAO belde om vervolgens te besluiten het doctoraal Spaans te halen op basis van een geheel zelf samengesteld programma.

Een aanbod van een inspirerende directeur en een beperkt aantal lessen haalde mij over de streep om les te gaan geven op een MBO-college in Almere. Een staaltje bluf verschaftte mij vervolgens de opdracht om een lezing te geven over Zuid-Amerika in het Koninklijk Instituut voor de Tropen. Dit werd wegens succes geprolongeerd.

Na een goede afronding van mijn studie aan de HEAO, heb ik een jaar onbetaald verlof gevraagd om te reizen en me verder te oriënteren op mijn positie op de arbeidsmarkt. In welke richting wilde ik mij verder ontwikkelen? Geen eenvoudige vraag gezien mijn vele interesses, maar ik

wist mij te beperken tot vijf werkvel-
den: de reiswereld, het ontwikkelings-
werk, Spaans, training & coaching en
therapie.

Voordat ik mij goed en wel had ge-
oriënteerd, werd ik aangenomen bij
de HES in Rotterdam. De voorpret van
het jaar verlov was binnen, evenals
een baan, die qua financiën, structuur
en collegialiteit een goede basis
bleek. Een basis die hard nodig zou
zijn toen mijn vader in het najaar
overleed en mijn relatie na jaren werd
verbroken. Vier jaar later besloot ik
ook hier weg te gaan; ik wilde werk
dichtbij huis en ondertussen had ik
voldoende vertrouwen opgebouwd in
mijn financiële positie.

Netwerken is in mijn beleving nooit
veel meer geweest dan het wapperen
met visitekaartjes op recepties. Tot
mijn eigen verbazing was ik echter al
snel volop aan het netwerken: aan
vrienden vertellen dat ik werk zocht,
vrienden uithoren over hun werk, via

vrienden gesprekken aanknopen met
mensen met interessant werk, enzo-
voorts. Ik maakte netwerkoverzichten
en lijsten met activiteiten die mij wel
of juist niet lijkten.

EIGEN BAAS IS GOUD WAARD

Tijdens een meditatiecursus raakte ik
in gesprek met een interim-manager
en mijn besluit lag vast. Dit kan ik en
het verdient nog goed ook!, dacht ik.
Nadat ik dit besluit eenmaal had ge-
nomen, werd het mij steeds duidelij-
ker wat mij nu eigenlijk beweegt in
mijn werk. Ik wil graag doordringen
tot de kern. Want als een mens of or-
ganisatie niet goed functioneert, wat
is hier dan de reden en de oplossing
voor? Ik wil bezig zijn met de essentie
van het leven: het met elkaar commu-
niceren.

Maar wel het liefst op freelance basis,
want de vrijheid blijft een groot goed.
In het freelance-advieswerk ben je
zelf verantwoordelijk voor de tijd die
je ergens insteekt en de inkomsten
die je ermee wilt verdienen. Het is
volgens mij dus de ultieme mogelijk-
heid om in korte tijd veel geld te ver-
dienen. Om vervolgens volop te
genieten van de vrije tijd.
Maakt menigeen de afweging om
geld in te leveren voor vrije tijd, ik
draai het om. Iedereen die aanspraak
wil maken op een gedeelte van mijn
vrije tijd, krijgt de rekening gepresen-
teerd. Variërend van een goed salaris
tot een symbolische bijdrage voor
schaatslessen. Het mag ook een taart
zijn.

Daar waar ik me verder kan ontwikke-
len, waar ik beperkingen zie, maar
waar ik vrijheden kan bemachtigen en
last but not least (snel) geld kan ver-
dienen, zal ik mij vrijwel altijd laten
overhalen het arbeidscontract te
ondertekenen. Alle overige zaken
waar anderen mij om vragen of die ik
zelf bedenken, maar die mij bovenal
vrolijk kunnen maken, ruil ik tegen
waardering en gezelligheid.

NOG LANG NIET MOE

Op dit moment verdiep ik mij in het
trainerschap. Dit sluit het meest direct
aan bij mijn ondervinding en lijkt
vooralsnog het best haalbaar. Via net-
werken en sollicitaties heb ik stage
kunnen lopen bij twee training-
bureaus. Tijdens de stages wilde ik
alle beschikbare inhoudelijke infor-

matie in mij opnemen en het 'hoe,
wat en waarom' van het trainerschap
afkijken bij de mensen in mijn omge-
ving. Het heeft zowaar al tot resul-
taten geleid. Ik ben al gevraagd om
een aantal trainingen te verzorgen in
een groot bedrijf! Ook heb ik een vak
organisatie-advies gevolgd aan de
Universiteit. Uiteraard neem ik de
waarschuwingen van vakgenoten in
acht: de weg naar en in het trainer-
schap is er één van hard werken, maar
ook: dingen durven laten gaan, laten
betijen en het zorgvuldig begeleiden
van mensen in verandering.
Ik weet ondertussen uit ervaring dat
het vinden van goed werk een kwes-
tie is van een lange adem. Zo kunnen
er maanden over een selectieproce-
dure heen gaan. Maar ik ben ontzettend
blij met mijn eerste stap op weg
naar het organisatie-adviseurschap en
met het vooruitzicht dat ik de vrijheid
heb om mijn werk zelfstandig vorm
en inhoud te geven en dat ik dit zal
kunnen combineren met alle leuke
dingen die ik in mijn vrije tijd doe.

Misschien lijkt het erop dat ik nooit
veel heb nagedacht over mijn loop-
baan, nooit aan planning heb gedaan
dat ik er al helemaal geen flauw idee
van heb hoe mijn loopbaan zich zal
ontwikkelen. Al terugkijkend op wat
ik heb gedaan, besef ik dat ik in ieder
geval altijd op korte termijn bewuste
afwegingen en keuzen heb gemaakt.
Zo heb ik bijvoorbeeld altijd nage-
dacht over de vraag welke opleiding
ik moest volgen om in een bepaalde
sector werkzaam te kunnen zijn. En
ook de afweging tussen tijd, geld en
variatie in het werk is er één die zich
veelvuldig in mijn loopbaan manifes-
teert. Ik realiseer mij dat dit nooit
ingewikkelde keuzen voor mij zijn
geweest, omdat ik altijd dichtbij mij
zelf ben gebleven en altijd in de
gaten heb gehouden wat mijn
kwaliteiten zijn.

DRIJVEREN

Vroeger werd ik gedreven door een
enorme behoefte om mij te bewijzen
én om niks te missen. De bewijsdrang
heeft in de loop van de tijd plaats-
gemaakt voor het gevoel door dingen
aangeropen te worden. Ik moet
gewoon weten hoe de sterrenwereld
er uitziet. Het enige criterium dat ik
hanteer is plezier. Ik wil alleen de
dingen doen waar ik blij van word. ■

Web-site

Vrouwenbelangen heeft een eigen web-site

(<http://www.dds.nl/~vrbelang/>). Dit eigentijdse medium

is in het leven geroepen om onder andere de politieke
meningsvorming te stimuleren, het leveren van
informatie over zaken die voor vrouwen van belang zijn
en het vergroten van de naamsbekendheid van de
vereniging in de hoop op nieuwe leden. Het bestuur van
Vrouwenbelangen heeft afgelopen september een
redactie benoemd die momenteel bestaat uit:

Marguerite Berghauser Pont, Aat van Dam, Joke Sebus

en *Cock Kerling*. De redactie stuurt regelmatig e-mail
nieuwsbrieven aan de leden van Vrouwenbelangen die
over een e-mail adres beschikken. Wie geïnteresseerd is
in deze nieuwsbrieven kan haar e-mail adres doorgeven
aan Cock Kerling <ckkerling@pvda.nl>. @